Čtvrtek 3. 9. památka sv. Řehoře Velikého	7:00 K:
Pátek 4. 9.	18:00 M:
Sobota 5. 9.	18:00 M: za zdraví a Boží požehnání pro rodiny synů
Neděle 6. 9. 23. neděle v mezidobí	7:30 ?M/J: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za živé a zemřelé členy rodiny Balášovy a Patočkovy 10:30 ?M/J: za Otakara Kuklu, Stanislava Vondru a Ladislava Pavliše a živé a zemřelé tohoto rodu

Ať Vám do prázdnin a dovolených zbytečně nepřetéká příliš starostí a povinností Vám přeje redakce Farního posla.

Úřední hodiny kanceláře:
čtvrtek a pátek 9:00-11:00, 13:00-16:00

Kněžské hodiny:
úterý 15:00-17:00

Jsme tu pro Boha a pro Vás. Nebojte se nás navštívit.
(zkusit to můžete kdykoliv)

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
vymetalova@farnostpolicka.cz, klimesova@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 461 725 172 kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 6. září 2020, uzávěrka je 30. srpna 2020.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: archiv Mirka Andrleho,
Marie Balášová, oldris.cz, bystre.cz, archiv Roberta Ponči, Anna Maclová
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

PRÁZDNINY 2020

Oldřiš má novou kapličku

7 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

13. června... dorazili na faru na jediné z plánovaných šesti setkání tohoto semestru mladí biřmovanci farnosti. Na prázdniny dostali za úkol otevřít občas Bibli a ještě nějakou další zbožnou knížku. Kdo nemiluje úkoly na prázdniny?

21. června... byl v Hlásnici vysvěcen kříž, ke kterému letos poputujeme v rámci celonoční poutě.

23. června... oznámil otec Tomáš pastorační radě důležité rozhodnutí, na které budete s napětím muset čekat do zářijového časopisu Farního posla.

24. června... panu faráři volal kolem půl dvanácté kamarád, jak to dělává každou středu. Otec Tomáš ho srdečně pozdravil svým obvyklým: *„Co zase chceš?“*, aby záhy zjistil, že tentokrát nevolal kamarád, ale hlavní ekonom diecéze. A chtěl znát stav oprav na kostele svatého Jakuba.

26. června... po více než 4 měsících se na penziónu opět konala mše svatá. Svět se snad vrací do normálu.

... asi 5 desítek dětí přijalo na faře požehnání na prázdniny a dostalo vysvědčení z náboženství. Tím byla ukončena výuka náboženství pro tento školní rok.

29. června... otec Tomáš poděkoval večeří katechetům a katechetkám naší farnosti za jejich obětavou službu.

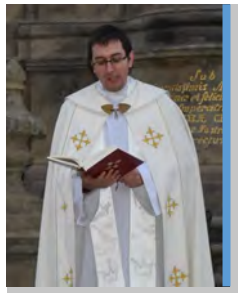

Slovo kněze na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

jak jste si již jistě všimli, jsem velký fanoušek ročních dob. Jakých ročních dob? Všech. Dušičkového období, adventu, zimy, sněženkového období i prázdnin.

Židé se modlí při mnoha příležitostech požehnání zvané šehechejanu. Když koupí něco nového a důležitého, když poprvé v roce jedí nějaké sezónní plodiny, když se po dlouhé době setkají s přítelem, zkrátka při všem novém a krásném říkají: *„Požehnaný jsi Ty, Hospodine, Bože náš, Králi všehomíra, že jsi nám dopřál dožít se, dočkat se a dosáhnout tohoto času.“*

Léto a prázdniny jsme již mnohokrát zažili. To by nám nemělo bránit v tom být za to vděční. To by nám nemělo bránit v tom čapnout za pačesy ty příležitosti, které nám tento čas nabízí. Snad Vám v tom pomůže i tento Farní posel.

Všem čtenářům vyprošuji milost Boží.
P. Tomáš Enderle

AMDG, na slavnost svatých Petra a Pavla, L. P. 2020

Co všechno letos neuděláme

kukátko do charity

Nestávalo se nám často v „životě charitním“, že bychom něco avizovaného odvolávali, skrečovali, dementovali, aniž bychom to tak trochu považovali za naše selhání. Nyní to můžeme i musíme udělat a vůbec se za to nestydíme, jelikož coronavirus omluví vše.

A tak jste si v červnu například nemohli užít adrenalinové polechtání z přihazování v on-line Nebeské aukci II. výtvarných děl žáků a studentů ze základních, středních a uměleckých škol z Poličska. Akci jsme „zařízli“ ve fázi rozpracování v polovině března, kdy k nám pro nouzový stav nemohli dorazit nasmlouvaní umělci k hodnocení a výběru obrazů. Asi 200 děl (a pěkných) máme již uložených ve skladu, jsme natěšeni, že kolekci rozšíříme o další a za rok, ve stejném období, tedy v červnu 2021, aukci skutečně spustíme. Věříme, že to pro Vás bude zážitek.

V červnu „nepřiběhl“ ani běžecký matador kmet Jarmil Běhoděj, po němž je pojmenován jedinečný benefiční charitní závod. „Atlet nestor byl rovněž uvržen do karantény, leč stále vytrvale a pilně trénuje, neb doufá, že za rok na začátku léta opět obuje tretry, aby běžcům prošlápl trasu poličským Libohájem.“

V návaznosti na coronavirovou story přišla o zajímavé charitní akce nejen veřejnost, ale především klienti. Za své vzaly výlety, kulturní vystoupení, návštěvy akcí a na dlouhé dva měsíce i samotná docházka uživatelů služeb do AC dílen a Denního stacionáře.

Co se nám naopak zachránit podařilo, je dětský tábor pro děti z rodin využívajících služby Šance pro rodinu. Odehraje se v červenci v krásném prostředí kolem městečka Hostinné.

Navíc se rýsuje, že pokud se nevyplní černočerné scénáře o návratu viru v druhé vlně, zažijete jak podzimní benefiční koncert, tak adventní výstavu S vůní vanilky. Interpretem koncertu bude méně známá alternativní skupina Transitus Irregularis, která by měla pro poličskou Charitu vystoupit 21. listopadu v některém z našich kostelů. Téma S vůní vanilky je zatím překvapením.

Co se nezastavilo vůbec, je rekonstrukce Charitního domu IV. Zocelení dělníci firmy PHP STAV se navzdory nákazovým opatřením z hloubení kanalizace a bourání interiérů postupně propracovali přes budování podkroví až ven na střechu. Na začátku července přijde řada i na fasádu v prvním patře, pak bude možné z ulice odstranit první poličské podloubí – kovové lešení. V současnosti byste interiéry uvnitř poznali jen stěží. Vnitřní dispozice se hodně změnily. Rýsující se Denní stacionář v druhém nadzemním podlaží - to bude prostě krása.

Shrnuto, sečteno, stojíme v polovině roku 2020 a asi ve třetině rekonstrukce domu. Máme hodně před sebou a řadě lidí zůstáváme za mnohé vděčni. Vám, farníkům, za podporu a pomoc při koronakrizi (roušky, látky, praktická pomoc) i pomoc s financováním spolupodílu souvisejícího s rekonstrukcí domu. Asi Vás nepřekvapí, že jen za první pololetí stoupla tato částka o cca 900 tisíc korun nad plán. Mohou za to nepředvídané četné statické poruchy, jež se v průběhu stavby postupně objevovaly a bylo nutné je okamžitě řešit. Velký dík patří i našemu stavebnímu dozoru Ing. Petru Šafářovi a projektantovi Ing. arch. Vojtěchu Popelkovi, o jejichž pomoc a zkušenost se stále opíráme. Věříme, že se o Vás, naše přátele, budeme moci opírat i nadále.

Štěpánka Dvořáková

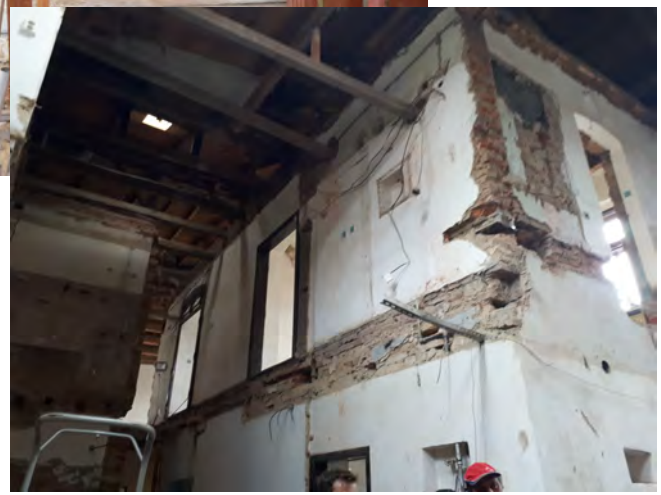

Nový režim úklidu sv. Jakuba

skvělá nabídka pro mladé i staré, silné i slabé

Milé farnice a milí farníci,

dovoluji si Vám předložit plán, jak bychom se mohli společně pustit do úklidu našeho kostela. Sama ze zkušenosti vím, že není úplně lehké ve dvojici, případně dokonce sám, zastat potřebné úklidové práce. Ale jak sami z domovů dobře víme, uklízet by se mělo. A tak o. Tomáš stojí občas před nelehkým úkolem, jak namotivovat potřebné dobrovolníky a dovést je ke košťatům a prachovkám.

Ráda bych se proto od září ujala úklidové čety, do které jsou srdečně zváni všichni, kdo se již do úklidu kostela zapojili, ale i Ti, kteří o tom teprve uvažují. Jsou vítáni starší i mladší farníci, ženy i muži bez rozdílu. Uklízeli bychom všichni společně 1x měsíčně (1x za týden by došlo ke kontrole, zda není něco v nepořádku), a to v pevně stanoveném termínu. Pokud nás bude víc, zvládneme úklid v daleko kratší době, můžeme se u společné práce lépe poznat a společně pak zakusit dobrý pocit z vykonané práce.

Budu moc ráda, když se zájemci o tuto službu přihlásí na můj e-mail: evaskalnikova@yahoo.com, případně přes službu na faře. V měsíci srpnu bychom udělali informativní schůzku a od září se pustili do práce. Nemějte obavu, každý z nás může být potřebný.

Těším se na Vás a na naše společné „dílo".

Eva Skalníková

Vyvenčete si svého faráře

PPPP: pilotní projekt pastorační procházky

Jistěže vím, že bych neměl tloustnout, abych Pánu Bohu mohl sloužit co nejdéle. Jistěže vím, že bych měl chodit na procházky, ale když dojde ke každodennímu rozhodování, zda vyrazit do luhů a hájů nebo vyřídit pár e-mailů, připravit se na kázání nebo dohnat spánkový deficit (vznešený výraz pro chrápání přes den), mnohdy je procházka odsunuta na druhou až třetí kolej. Jak se ale donutit k tomu, o čem vím, že je správné?

A pak tu máme druhou věc. Mnohokrát a mnoha způsoby jsem učinil zkušenost, že se při procházce dobře hovoří. Je něco přirozeného na tom, když člověk mluví s druhým při putování stejným směrem, myšlenky volně plynou, neexistuje tlak z nedostatku času a chvíle ticha nejsou trapné, protože při chůzi se nemusí a nemá mluvit stále.

Jinými slovy, prokázali byste mi velkou službu, kdybyste se někdy objednali (jako jednotlivci či rodiny) na pastorační procházku-pouť, při které se můžeme bavit o úskalích duchovního života, modlitbě, Bohu, dětech a vnoučatech, farnosti, Elizabeth Bennettové, nové Star Wars trilogii, Pekařově konceptu českých dějin, Božské komedii, pohádkách, Hře o trůny, depresi, ztrátě, radosti, svatém Kryštofovi, postmodernismu, o lese, o tom, jak Vám nesou slepice či o čemkoliv jiném. Těžko najdete téma, které by mi nepřišlo zajímavé. Těžko najdete téma, o kterém bych nemluvil nebo nemlčel rád.

Má obvyklá trasa procházky je ke kapličce na Jelínek a zpátky – 7 kilometrů, 80 minut pohodlné chůze. Mé obvyklé časy procházky jsou ráno v 5:00 nebo večer v 19:00. Hlaste se a mějte zásluhu na zdravém životním stylu katolického kléru!

Tomáš Enderle

Arbesovo „poličské romanetto"

Třeba si uvědomit hned předem: jde tu o literární příspěvek známého spisovatele Jakuba Arbesa, o jakýsi druh novely, která se týká přímo záhadného těžiště sochy sv. Jakuba v našem hlavním kostele. Črta sama s názvem „Těžiště" byla publikována v letech 1886 a 1887 a vložena do sbírky „Z ovzduší umění". Jak se zdá, je i našim rodákům už málo známá. Tím spíše můžeme dnes, kdy zásluhou Musejního spolku oživuje nejedna památná reminiscence, na to, co je nám v Poličce drahé a milé, děkovati spisovateli vzácného jména, že vyznamenal i Poličku vzpomínkou na záhadu proslulé sochy.

Jakub Arbes uvádí nás do dílny slavného sochaře Václava Levého. Mistr právě dumá před sochou sv. Jakuba a očekává několik povolaných znalců a odborníků, aby dali úsudek o jeho novém díle. Dlouho přemítá, je valně zneklidněn. Však tu přicházejí očekávaní znalci, rozestavující se v polokruhu, a upírají zraky na sochu. Jsou přímo nadšeni skvělým a jistě klasickým dílem. Zvláště jeden odborník (?) nad jiné zkušený a zcestovalý, jenž se dlouho zdržoval úsudku, chválí jedinečné dílo. Znalci pak posuzují sochu znovu a úhrnně a obdivují její štíhlost, nádherný postoj, měkkost záhybu tuniky a bezvadně modelovanou antickou hlavu. „Žel, tisícerý žel, že nemůže býti mistrovské dílo zachováno matičce Praze", povzdechne jeden z přítomných. A tu spisovatel Arbes gratuluje děkanskému chrámu v Poličce výstižnými slovy, jež vkládá do úst znalci jinému. Vždyť ti, kteří si dílo toto objednali, „jeví smysl pro umění a zasluhují proto, by měli ve svém městě také alespoň jediný výtvor, který budí závist Pražanů. V Praze arci by bylo dílo to přístupnější celým Čechám, ale což naplat – když vzhledem k dílu tomu - neměla Praha pro umění takového smyslu jako Polička..." (str. 56 a 57).

Než o dalším jen krátce. Nejbystřejší kritik nachází na soše přece jednu vadu – nepropracované nohy světcovy. Mistr Václav Levý, jenž si je této vady sám nejlépe vědom, je postřehem nemile překvapen, zachová však před návštěvníky klid. Tuto vadu odstranit bylo ovšem krajně nesnadné. Pátral dny, studoval celé týdny, kde má sv. Jakub těžiště. V důkladné modelaci nohou tkvělo skutečné nebezpečí pro stabilitu sochy i příslušného podstavce. Než přece sochař záhadu těžiště rozluštil a světcovy nohy vypracoval. A spisovatel zakončuje příběh zajímavými slovy:

„Po mnoho let stojí už socha v děkanském chrámě poličském. Tisíce lidí ji vidělo, na sta znalců ohledalo, ale s čím a jak dlouho bylo geniálnímu tvůrci zápasiti, nežli napravil nebo zamaskoval vadu, které nikdo nezpozoroval, zajisté sotva to napadlo."

prof. reálného gymnázia Josef Zítko (Jitřenka str. 412/1935)

Socha sv. Jakuba Většího, mistrovské dílo sochaře Václava Levého, zhotovena byla v Římě z kararského mramoru za 8005 zl. r. č. I s dovozem a na hlavní oltář postavena dne 2. května 1865. Vynikající malíř Frant. Ženíšek za své návštěvy v Poličce r. 1881 vyslovil se, že chrám sv. Jakuba v soše na hlavním oltáři chová poklad nadmíru vzácný a neocenitelný. Kopie této sochy zdobí hrob Václava Levého na hřbitově vyšehradském (+30. dubna 1870).

Sochař a umělec Antonín Pruška

Narodil se na Baldě 1. června 1846. Jeho otec zastával funkci vrchnostenského lázeňského. Již odmalička byl velmi umělecky nadaný. Této jeho přednosti si všiml častý host baldeckých lázní pražský c. k. vrchní zemský soudní rada Leopold Otomar svob. pán Hennet, který mu zaplatil studia umění. Podpořila ho i tehdejší majitelka bysterského panství Ernestina z Langetu. Zpočátku se umělecké práci učil ve zlatotepecké dílně mistra Bartoně v Karlových Varech a později v ateliéru sochaře Emanuela von Maxe v Praze. Tam si osvojil techniku sochařského umění. Na pražské Akademii studoval antiku, ale osobně velmi toužil po působení v Mnichově, kterému se přezdívalo „umělecké Eldorádo". Jeho přání se mu splnilo v r. 1868, kdy byl přijat do tamního ateliéru prof. Maxe Weidenmanna. Pod vedením prof. Hirta se částečně podílel na figurální a ornamentální výzdobě zámku Linderhof. Později pracoval v ateliéru L. Geodona – v té době poprvé samostatně uplatnil své zkušenosti při výzdobě mnichovského kostela sv. Anny. Po smrti L. Geodona si založil vlastní ateliér. S většinou jeho prací se můžeme setkat převážně v Bavorsku. Z mnoha jeho počinů a prací lze uvést např. výzdobu radnic v Mnichově, Brémách či Lipsku, je autorem plastik Hohenzollernského paláce u Hechingenu či v Liebegově domě ve Frankfurtu nad Mohanem, jeho dílem je také výzdoba budovy Vysoké školy technické či Ministerstva dopravy v Mnichově. V tomto městě a na bavorském venkově vyzdobil také řadu církevních staveb. V r. 1892 získal nabídku k realizaci výzdoby budovy Říšského sněmu v Berlíně – tuto však především z osobních důvodů nepřijal. V r. 1895 byl jmenován profesorem královské Akademie v Mnichově, kde působil až do r. 1914. Během celého svého života velmi často navštěvoval Bystré, kde žili jeho rodiče. Při jednom ze svých pobytů zde vytvořil sošku Panny Marie, která byla 8. prosince 1872 dána do původní skříně na oltáři místního chrámu sv. Jana Křtitele. Zemřel před devadesáti lety v Mnichově 24. července 1930, je tam i pochován.

Prameny: Jaroslav Gloser, Knížka o Bystrém (Bystré 1995), Jaroslav Gloser, Jedlová a Lázně Balda (Jedlová 1995), Jaroslav Petr, Bystré (Bystré 2012)

Dvoustranu připravil
Mirek Andrle

Kněz a spisovatel

P. Josef Ehrenberger, kněz a spisovatel historické prózy, se narodil před 205 lety dne 22. července 1815 v nedaleké Korouhvi. Gymnázium a filosofii studoval od roku 1829 v Litomyšli a seminář od roku 1838 v Hradci Králové. Vysvěcen na kněze byl 25. července 1841 a ustanoven byl do nedaleké Květné. Zanedlouho se však dostal do Skuhrova nad Bělou na Rychnovsku a po dvou letech a třech měsících byl přeložen do nedaleké Solnice, kde působil devět let a tři měsíce. Roku 1853 byl jmenován farářem ve Skuhrově a po sedmi letech - roku 1860 - se vrátil do Solnice. Roku 1868 byl povolán za sídelního kanovníka na Vyšehradě, kde působil až do své smrti 7. února 1882.
Jeho spisy poprvé vydal tiskem Jar. Pospíšil. Do roku 1847 vyšlo šest svazků veršů a pověstí, z nichž je nejznámější pověst Poslední poprava na Šibeničním vrchu (II. svazek 1844), kterou zpracoval do divadelní podoby poličský rodák František Zákrejs. Hra byla poprvé zahrána poličskými ochotníky roku 1869 u příležitosti padesátého výročí trvání ochotnického spolku v Poličce.
Kromě všech prací a děl, jež vyšly samostatně nebo ve sbírkách, psal Ehrenberger různé články do českých duchovních a školských časopisů o věcech časových i odborných.

Zatím nachýlil se i jeho den k západu a Ehrenberger, který byl jinak zdravé a silné konstituce, počal chřadnouti. Nemoc spojená s nespavostí vyčerpala nakonec jeho síly všechny i zemřel dne 7. února 1882. Pochován jest na Král. Vyšehradě v kapitulní hrobce pod hřbitovní kaplí*). Jeho nekrolog napsal Otokar Mokrý v Květech (roč. IV. str. 493–5); z kněží – spisovatelů sám Beneš Třebízský**). Nemohl být krásněji a dojímavěji oželen. Jaký to stesk provívá pohrobní řečí Třebízského: „Ehrenberger dopsal. Oko zhaslo, ruka ztuhla, hlava si odpočine a pero? Kdo je bude z mladých děditi!“

By viděl Třebízský, kolik dnes rukou chápe se toho pera, aby sloužily svému národu na té zděděné drahé roli, každý, co mu síly stačí, zatím čistým vznešeným účelem pod toutéž korouhví jako kdysi oni sami. Nechť vaše drahé hlavy lehce odpočinou – jak si sobě přál – v posvátné zemi české, však jsme tu ve stopách vašich. Kéž ku poctivé věrné práci kněží českých, o nichž se vám zdálo jen v šeru ranní záře, splyne věků věčných požehnání neskonalé (Třebízský - Osvěta XII. str. 298–301).

V letech 1901 až 1903 vyšlo v sedmi svazcích dílo P. Josefa Ehrenbergera pod názvem Sebrané spisy zábavné nákladem Cyrillo-Methodějského knihkupectví Gustav Francl v Praze, ze kterého byly použity údaje pro tento článek.

*) - pochován 10. února 1882 - hrob byl při úpravách zrušen

**) - Václav Beneš Třebízský (27. února 1849 Třebíz – 20. června 1884 Mariánské Lázně), český spisovatel a katolický vlastenecký kněz–buditel

Mirek Andrle

Zápis ze slavnostního zasedání pastorační rady 23.6.2020

- modlitba
- přípitek tramínem červeným
- předkrm: rozkrájená klobása, kterou pan farář dostal od farníků k svátku
- hrášková polévka, kterou pan farář mixoval v klerice
- pečený losos s americkými bramborami, se kterými pomáhala Anička Navrátilová, a se šťouchanými bramborami
  - Šťouchané brambory byly převařené a žampiónů do nich přidaných bylo příliš, takže z toho vznikla mimořádně odporně vypadající šedá kaše, která byla ještě k tomu přesolená. Zato se podávala teplá, protože ji pan farář uchoval v peřinách. Pastorační rada se aklamací rozhodla pojmenovat tyto šťouchané brambory slovem „kejda“.
  - K lososovi se tuze hodil připravený dip z kysané smetany, česneku a sušeného kopru, který pan farář zapomněl vytáhnout z lednice a dojídal ho pak další dny.
- jako dezert bylo podáváno pravé italské tiramisu, pokud tedy Italové dávají do tiramisu Lučinu
- naděje těch, kteří chtěli odjet autem, byly rozdrceny Tullamore Dew nebo jablečným Jackem Danielsem
- požehnání
- No, a během té večeře se taky mluvilo o víře, pastoraci a tak.

Zápis pořídil E.T.

Farní posel Vás potřebuje

Potřebujeme my jeho?

Nejsem zrovna člověk, který by dokázal někoho pro něco nadchnout, což je u kněze docela defekt. Pokud tedy shledávám něco dobrým, krásným či vhodným, není pro mne lehké najít lidi, kteří to vidí podobně. Mé řešení tak bývá zkrátka s tím projektem začít, třeba jej chvíli táhnout z vlastních sil a doufat, že si jej lidi oblíbí, třeba i zamilují a budou ochotni se zapojit do jeho pokračování. Právě teď nastává ten okamžik pro Farního posla.

Osobně jsem spokojen s tím, v jaké kvalitě, nákladu a s jakými náklady vydáváme náš farní časopis. Aby to mohlo pokračovat, budu potřebovat spolupráci některých z Vás. Konkrétně se jedná o pomoc ve dvou oblastech.

Tisk posla

Původně jsem se rozhodl pro domácký tisk na svých tiskárnách, které jsem si za tím účelem pořídil, abych co nejvíce redukoval cenu každého výtisku. To se povedlo. I kdybychom mnohdy nedostali papír nebo tonery jako sponzorský dar (což dostáváme), cena jednoho výtisku by nepřekročila 5 Kč. Profesionální tiskárna z okolí by byla ochotna časopis tisknout za 28 Kč na číslo. Úspora je tedy veliká.

Nevýhody tohoto postupu jsou především dvě. Prvním je kvalita tisku, která má v současné době hodně daleko k tiskařským standardům. Druhým je časová náročnost na tisk. Po delším rozvažování jsem došel k názoru, že nejsem povolán k tomu, abych 16 hodin každý měsíc probděl nad věčně se zasekávajícími tiskárnami. A když člověk dělá něco, k čemu není povolán, může se snadno stát, že zanedbává něco, k čemu povolán je. Ale možná někdo z naší farnosti najde své povolání ke službě právě tímto způsobem.

Prosím tedy ty, kteří mají dostatečnou počítačovou gramotnost k tomu, aby mohli tisknout, a ochotu čas od času odsloužit 4 nebo 8 hodin u tiskárny, aby se mi přihlásili, a já je zaučím. Ve své podstatě je třeba na tisku a kompletaci časopisů strávit cca 16 hodin v rozmezí mezi čtvrtkem a sobotou před první nedělí v měsíci.

Redaktor

Každý časopis potřebuje svého redaktora a není ani nutné, ani vhodné, aby tuto práci ve farním časopise zastával kněz. Práce redaktora nezahrnuje psaní článků nebo korektury, redaktor má na starosti tyto práce:

- oslovování případných autorů článků
- stanovování uzávěrky a urgence článků do časopisu od jejich autorů
- sestavování/sázení samotného časopisu v programu Microsoft Publisher, shánění obrázků, grafická úprava a podobně (znalost základní počítačové gramotnosti na úrovni pohodlného používaní Wordu a podobných programů)
- přemýšlení nad smysluplným obsahem, který je vhodné do časopisu přidat
- odeslání časopisu na korekturu

Dle mých zkušeností je časová náročnost této práce přibližně 8 hodin na číslo. Vyžaduje jistou míru počítačové gramotnosti a kreativity, ale jistě se v poličské farnosti najde někdo právě s těmito schopnostmi a možnostmi. Z lásky ke svému potenciálnímu nástupci jsem se rozhodl, že pokud se tyto služby neobsadí, bude vydávání Farního posla ukončeno v posledním měsíci tohoto roku. Tato práce mě osobně baví a mám ji rád, ale ne každý je takový. Až mne přijde za rok nebo tři někdo vystřídat, pak mu asi nebude po vůli buď dělat práci, která pramálo souvisí přímo s výkonem kněžské služby, anebo být za lenocha, který nedělá to, co předchozí pan farář zvládal. Pokud poličská farnost Farního posla chce, určitě najde mezi sebou sílu, aby jej mohla vydávat. A pokud ne, pak i ty dva roky za to stály…

Tomáš Enderle

Celonoční pouť potřetí

Odvážíte se letos?

Kdy: *Začínáme v předvečer slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v pátek 14. srpna mší svatou v 18:00 u svatého Michaela.*

Kam: *K novému kříži v Hlásnici, který byl vztyčen na poděkování za dar manželství*

Jak daleko? *cca 25 km pěšmo*

Proč? *Abychom se nechali Pánem oslovit skrze závoj noci, únavu, modlitbu a společenství poutníků a abychom si možná vyprosili pár milostí pro naše manželství.*

Pouť končí mší svatou u křížku v brzkých ranních hodinách a návratem do Poličky auty.

Svou účast hlaste Petru Kapounovi, Tomáši Enderlemu nebo prostě přijďte.

Farní pouť v září

Kam? poutní místo Boušín, Červený Kostelec, Babiččino údolí, otec Míla
Kdy? sobota 19. září 2020
Do kdy se hlásit? 16. srpna 2020
Komu se hlásit? seznam v kostele, kancelář fary, pastorační asistentky
Mám jet? Tak určitě

Momentka z první celonoční pouti

Pan Kapoun na první celonoční pouť před dvěma lety naplánoval cíl v kapli sv. Jana Nepomuckého u Hartmanic. Krásný termín ke konci června měl ale k ideálu daleko. Taková zima, jakou jsme té noci pocítili, se často v červnu nevyskytuje. Cesta k cíli v první polovině noci proběhla ještě docela uspokojivě, tempo bylo sice nastaveno docela svižné, ale nikdo z mlaďochů se nechtěl nechat zahanbit vpředu kvapícím panem Vraspírem. Zahřáti svižným pochodem jsme se nenechali rozladit ani častými přepršky.

Po půlnoci jsme sloužili v kapli mši svatou díky dobrotivosti místní paní kostelnice, která nám v tuto nekřesťanskou hodinu kapli otevřela. Po mši ale některé z nás čekala nemalá krize. Vyšli jsme ven a onen teplotní rozdíl nás rozechvěl. Ne všichni byli oblečeni na něco, co připomínalo spíš noc dubnovou. A to se spojilo se slabou tělesnou konstitucí některých z nás. Ne všichni jsme byli zvyklí chodívat 30 kilometrů za den, natož za noc. Společně se mnou na tom nebyli moc dobře ani dvě anonymní sestry. Říkejme jim třeba doktorka a inženýrka. Inženýrka měla tehdy týden před svatbou a možná si říkala, zda za pár dní nebude špalírem v kostele spíše belhat než proplouvat. Oběma jsem podal první pomoc v podobě placatice a pustil se do pokoušení. Nebe mi v tom bylo nakloněno alespoň tím, že se spustilo něco, co už nešlo nazývat přepršku. Třásli jsme se pod pláštěnkami a zpochybňovali svůj zdravý rozum, že jsme se na takovou bláznivou akci vydali. Do toho jsem pravil:

„Dámy, tady pan starosta Škvařil jede teď autem domů. Stačí k němu nasednout a odjet a namísto čtyřech hodin trmácení lesem a kalužinami v zimě a promáčených šatech můžete už za půl hodiny ležet ve své teploučké suchoučké posteli. Stačí se jen rozhodnout a vyrazit. Namísto chladu teplo, namísto promáčených šatů suchá peřina a namísto námahy sladký sen. Stačí jen nastoupit!“

Na to mi sestra - doktorka řekla jednu z mých nejoblíbenějších vět všech dob: „Otče, vy jste satan!“

Byl jsem na ni hrdý, že to tak dobře poznala a pojmenovala, a taky jsem byl hrdý, že tomuto svádění nepodlehly a do cíle s námi dorazily. No, a byl jsem hrdý i na sebe, když jsem se polomrtvý doplazil brzy ráno do postele. Tedy byl bych na sebe hrdý, kdyby pan Vraspír namísto do postele nešel krátce po naší celonoční pouti bílit pokoj.

Tomáš Enderle

Jak jsem se zamiloval

a jak mne v tom můžete následovat

S panem Ešnerem jsem se seznámil kvůli reklamaci. Leckteří farníci si stěžovali, že topení v kostele svatého Jakuba příliš nepřispívá k jejich pocitu tepelného komfortu. Na naši stížnost dodavatel pan Ešner reagoval tím, že nám vytkl orientaci topných těles (některá nebyla obrácena správným směrem), jejich umístění (byla našroubována příliš dozadu, což se právě teď napravuje) a typ podsedáků, které kromě toho, že jsou vizuálně ohavné (má slova, nikoli jeho), také vážou vlhkost a nepokrývají celou šířku lavice. Dobrá, řekl jsem, hezčí podsedáky bych sehnal, se šířkou na míru také, ale jaký materiál máme použít, aby nenasával vlhkost?

A tehdy jsem se dozvěděl, světe div se, že pan Ešner je také obchodním zástupcem německé firmy vyrábějící podsedáky z patentovaného kaučuku a je schopen dodat podsedáky na míru. Nepodařilo se mi zjistit, co znamená, že je kaučuk patentovaný a jaké jsou jeho výhody oproti jeho nepatentovanému bratříčkovi, ale na základě předložených vzorků jsem se do oněch německých podsedáků s garantovanou životností 20 let zamiloval. A moji zamilovanost nezničila ani cena, která byla stanovena na 117 tisíc Kč + doprava.

Přesto tuto vysokou částku jsme v komisi ve složení Kapoun Jan, Klimeš Jakub, Vymětalová Eva, Coufal Jiří a má maličkost došli k názoru, že za kvalitu i krásu je vhodné si trochu připlatit. Po mnohých vyjednáváních jsme našli barvu i povrchový matriál, který se nám bude hodit do kostela a bude co nejjednodušší na údržbu. Pan Ešner si přijel oměřit lavice, tehdy ještě rozstrkané po truhlářských dílnách, a výroba mohla začít… až na to, že nemohla, protože námi vybraný materiál se dva dny předtím vyprodal. Dobrá, řekli jsme si, nemáme kam spěchat, počkáme si další tři měsíce. A už po dvou měsících přišla radostná zpráva, že materiál dorazil. Potvrdili jsme tedy svoji objednávku a nemohli se dočkat chvíle, až podsedáky najdou cestu do Poličky.

Onen slavný den nadešel 28. května 2020. Pan Ešner se svou dodávkou zaparkoval u kostela a do hodiny byly podsedáky na svých místech. Naprostá většina z nich seděla dobře (byť ne úplně na milimetr, jak nám bylo slibováno) až na tři z nich, kterým chyběl celý metr délky. Moje mírné rozladění nad touto ne úplně malou nepřesností tišil pan Ešner poukazem na to, že tím, jak klesla koruna proti euru a Němci navíc zdražili, měli bychom sedáky mnohem dražší, kdybychom je objednávali dnes. Alespoň nějaká útěcha. Smířil jsem se tedy se smutným faktem, že vzadu budou tři lavice „nastavované“.

Dokud nepřišla paní Vymětalová. Naše nová pastorační asistentka vešla do kostela vybaveného novými podsedáky a namísto toho, aby užasla nad jejich krásou, pronesla s podivnou směsí nejistoty a nekompromisnosti v hlase: „To bude nějaká mýlka, tohle jsme si neobjednali.“ A skutečně. Namísto 100 metrů na míru střižených, laserem měřených, od lucemburských hranic přivezených podsedáků v myší šedi s povrchem drsným jako hroší kůže jako dělaných pro omývání od dětského blinkání, jinými slovy Farbe 1683 grau, Polster 30 mm Velours Classic, jsme hleděli na 100 metrů na míru střižených, laserem měřených, od lucemburských hranic přivezených podsedáků v lehce odlišné myší šedi s povrchem jemným jako myší kožíšek, ze kterých se bude dětské blinkání smývat těžko, jinými slovy Farbe 683 grau, Polster 30 mm Velours.

Ach jo. Co teď s tím? Možnost číslo jedna: pěkně panu Ešnerovi poděkovat s tím, že tohle jsme si neobjednali, a nechat ho, ať si podsedáky dělané na míru našemu kostelu pěkně odveze. Tuto možnost jsme ve výše zmiňované komisi zavrhli jako plýtvání materiálem a prací. Možnost číslo dvě: žádat slevu. Ale jak velikou? Nakonec jsme se s panem Ešnerem dohodli na 20 %. Podsedáky ke svatému Jakubu nás tedy nakonec vyšly na 93 267 Kč.

Je sice pravda, že bychom asi nebyli schopni sehnat žádného čalouníka, který by nám dodal takové množství materiálu za méně než 50 000 Kč, přesto se cítím být zodpovědný za to, že jsme objednali tuto „luxusnější“ verzi v okamžiku, kdy vzhledem k probíhající opravě musíme počítat každou korunu. Rozhodl jsem se tedy zatěžovat farní pokladnu co nejméně. Ale jak? Nemám sto tisíc po ruce, které bych mohl věnovat na tento účel. Došel jsem tedy k rozhodnutí, že na podsedáky nechám přispět farníky a zbytek se budu snažit po kapkách doplatit. Aktuální plán je tedy takový, že si na podsedácích posedíte na svatojakubskou pouť 26. července, abyste se i Vy mohli zamilovat. Dostanete příležitost přispět na ně při sbírce 6. září. Výtěžek sbírky pak bude odečten od oněch 93 tisíc Kč a umoření zbývající částky budu přispívat každý měsíc tisícovkou, dokud budu poličským farářem (začal jsem už v lednu tohoto roku). Spořivější z Vás by se tedy měli modlit za to, abych zde ještě nějaký ten pátek vydržel.

Tomáš Enderle

Už lákám lidi do Poličky, že si budou moci zahrát na nové varhany

rozhovor s varhanářem Robertem Pončou, který pracuje na svatojakubských varhanách

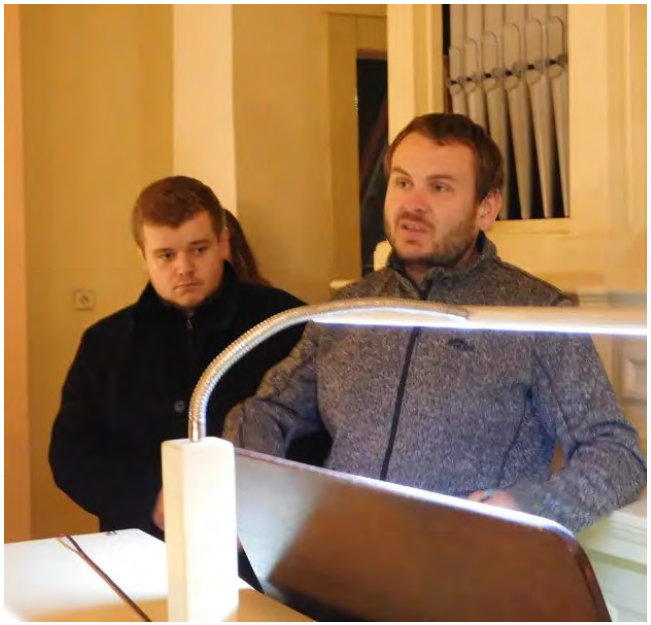

Jak se člověk stane varhanářem?

K varhanám mě poprvé přivedl můj bratr Viktor Ponča, který již od mladých let doprovázel bohoslužby v Krnově-Kostelci, Branticích a Široké Nivě. Občas jsem jezdíval s ním a pomáhal s obsluhou varhan. Varhany mne fascinovaly a chtěl jsem vědět víc a víc.

V Krnově byla Střední umělecká škola varhanářská, která dřív spadala pod Petrof, ale později se osamostatnila a vytvořila družbu s krnovskou varhanářskou firmou Rieger-Kloss, která si tam „vychovávala“ své lidi. Tam jsem nastoupil. Když jsem po maturitě v roce 1999 hledal uplatnění, byl v krnovské firmě mírný úpadek a o nové lidi nebyl zájem. Později, po změnách majitelů, firma Rieger–Kloss v roce 2014 ukončila provoz. Věděl jsem, že v krnovském děkanátu by se dalo uživit tím, že bych dělal servis a opravy varhanních strojů, což se však ukázalo jako nedobrá cesta, protože mně chyběla praxe a farnostem peníze. Nakonec jsem našel vhodnou firmu, kde si vykonat praxi, a to Grygar z Prostějova. Přitom jsem se zajímal o varhanařinu ve světě, jezdil na exkurze, zajímal se o nové technologie. Po dvou letech u nich jsem se znovu osamostatnil a s nabranými zkušenostmi a intonérem, se kterým jsem spolupracoval, jsem měl základ pro vlastní projekty a mohl jsem na sebe začít nabalovat další lidi, často bývalé zaměstnance krnovské varhanářské firmy.

A z těch věcí, které jste dělal, jaké byly Vaše nejdůležitější zakázky?

Ty, na kterých se člověk mohl trochu realizovat, protože já se cítím opravdu jako varhanář a ne jako restaurátor, což je v dnešní době trochu zvláštní, protože většina varhan se restauruje. Já jsem chtěl do varhanářství vnést něco nového, něco ze světa. Pro mne jsou ty nejzajímavější zakázky nové nástroje, kde se člověk může realizovat. Samozřejmě jich nebylo moc, protože u nás není jednoduché prosadit stavbu nového nástroje. Dělali jsme varhany na poutním místě v Píšti, jeden pěkný nový nástroj máme v Nových Sedlicích u Opavy, ve skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm. Poslední nový nástroj před Poličkou jsme postavili pro filharmonii v Hradci Králové. Dále jsme dělali spoustu rekonstrukcí a modernizaci nástrojů firmy Rieger-Kloss, například největší varhany v Praze u sv. Jakuba, sál České filharmonie v Rudolfínu a skrze to jsme se dostali i do zahraničí, kromě jiného do pekingské filharmonie.

Pojďme tedy k tomu našemu nástroji. Jaké varhany u svatého Jakuba vlastně jsou?

Novogotická skříň koresponduje s novogotickou architekturou kostela a je velmi pěkná, pochází stejně jako zbytek varhan z roku 1914 od varhanáře Čápka z Poličky. Mnoho nástrojů nepostavil a tenhle se řadí k jeho největším, tudíž je v práci vidět jistá nezkušenost co do provedení práce i volby materiálů. Ale zjevně varhany fungovaly, protože další větší oprava se dělala až v roce 1965, a to firmou Organa. Tato firma neudělala zas tak velké úpravy, jak by si leckdo mohl myslet, protože vyměnila hrací stůl a tím jistě zmátla mnoho lidí, kteří si mysleli, že se tím pádem změnil i vnitřek. Opak je však pravdou. Při opravě jsme zjistili, že vzdušnice jsou původní od Čápka a píšťalový fond je téměř komplet zachovaný. Firma Organa tam pouze přidala několik hlasů pro druhý a třetí manuál a ne všechny zásahy byly z dnešního pohledu úplně vhodné.

V jakém stavu byl nástroj, když jste k němu přišel?

Když jsem viděl vahany poprvé, řekl bych, že byly téměř nehratelné. Ony vydávaly zvuky, ale soucítil jsem s varhaníky, kteří na to hrají, protože ty kompromisy, které museli dělat, byly velké. A hrát na takové varhany člověka prostě nebaví. Občas to ten tón zahraje, jindy ne a vůbec nejhorší je, když to hraje tón, kdy ho hrát nemá, pak nemůže jisté rejstříky vůbec používat. Pneumatická traktura u tak velkého nástroje je velmi nespolehlivá a jak se v průběhu roku mění teplota a vlhkost, nemůže se varhaník nikdy spolehnout, že když to fungovalo dnes, bude to fungovat i zítra. Varhaník musel ten nástroj hodně dobře znát a vědět, že když bude pršet, bude něco hrát samo.

Skříň nám zrestaurujete a zachováte a hrací stůl dostaneme nový. A co zbytek varhan, kolik toho bude nového a kolik toho zůstane?

Podle kvality píšťalového materiálu jsme usoudili, že bude dobré zachovat prak-

komponent, ale elektromagnet, který je mnohem spolehlivější.

Pokud to chápu správně, tak vždycky, když se dělá koncept tak velkého stroje, je potřeba rozhodnout, zda bude využíván pro hraní baroka, romantiky nebo liturgických skladeb anebo bude co nejuniverzálnější, aniž by ale měl nějakou slabou nebo silnou vlastnost …

ticky celý Čápkův nástroj. My jsme nově dodělávali mixtury, jazykové rejstříky, výměny ozvučení, repasy jazykových píšťal a co se týká toho dodatku od firmy Organa, tam jsme se rozhodli udělat dispoziční změnu… Výrazná estetická změna a přidaná hodnota je nahrazení všech prospektových, tedy viditelných píšťal, píšťalami novými. Ty původní jsou ze zinkového plechu, což je podřadnější materiál. Ty nové jsou ze slitiny cínu a olova a mají krásný přirozený lesk.

Tak tomu skoro vůbec nerozumím…

Ty píšťaly, které Organa do varhan přidala, sloužily spíše ke koncertním účelům, spíše k barokní hře než k liturgii. Tyto rejstříky se nahradí novými rejstříky, které lépe zapadnou do celkové koncepce. Ale hlavní rozhodnutí, které jsme museli udělat, zda ponechat nástroj v pneumatickém systému, který je vždy méně spolehlivý a závisí na teplotě, vlhkosti a tlaku, anebo udělat elektrifikaci. Pro tu jsme se nakonec rozhodli. To znamená, že impuls k tomu, aby píšťala zazněla, nedělá nějaký pneumatický

A my jsme se společně s panem diecézním organologem panem Uhlířem rozhodli pro tento univerzálnější přístup, aby na varhany šlo zahrát všechno. Ale aby také byl zvuk rejstříků ušlechtilý a tvořil kompaktní celek.

Znáte varhany v Litomyšli?

V piaristickém klášteře mají barokní nástroj a ve farním kostele mají podobný nástroj, jaký je tady. Je to jeden z prvních nástrojů, na kterých jsem pracoval u firmy Grygar.

Přesně to poličské zajímá, zda budeme mít lepší varhany než v Litomyšli.

To je otázka. Technicky určitě, ten systém je už o mnoho propracovanější. Zvukově se mi varhany v Litomyšli líbí. Mají ještě jednu klaviaturu pro ruce navíc. Ale to není podstatné, důležitější je dobrá zvuková koncepce – tedy složení rejstříků.

Chcete říci, že mají větší varhany?

Ano, ale ne o moc. Pro zajímavost, když porovnáme velikost kostelů a počet rejstříků, Polička vede.

Tak ještě jednou prosím shrňte, v čem budeme mít lepší varhany oproti těm, které jsme měli před dvěma lety, kromě toho, že budou pořádně hrát.

Rozhodně po zvukové stránce velice vyniknou v tom prostoru. Když jsem je slyšel před opravou, rejstříky byly velmi zastřené, souzvuky těch rejstříků neodpovídaly tomu, co by to mělo dělat a to je velká intonační práce. Předpokládám, že velký úspěch bude právě v tom, že zvuk bude výborný, že se bude dobře z varhan dostávat ven. Proto jsme také udělali vyvýšení tohoto nástroje. Důležité je také, aby varhaník měl dobrý poslech. Druhou věcí je technická stránka, spolehlivost, aby farnost každou chvíli nemusela volat a platit varhanáře na údržbu a opravy. Vzhledem k moderním možnostem budou varhany nabízet řadu funkcí, které varhaník může nebo nemusí využívat, jako je třeba záznam své hry s možností opětovného přehrání, aby věděl, jak to zní dole v kostele. Může to sloužit i při výuce a hledání chyb. Dále nové, tiché ventilátory, nové cínoolověné prospektové píšťaly, opravená varhanní skříň a díly bez červotoče.

Myslím si, že na takto nově opravený nástroj za 8 milionů musí být nejen radost, ale i čest hrát, takže se nám varhaníci budou jen sypat…

Přesně tak. Když člověk může hrát na spolehlivý nástroj a využít ho v celé šíři, dělá mu to radost. Však řadu lidí už lákám do Poličky, že si budou moci zahrát, pokud je tam pan farář pustí. A moc se těší i mí synovci Štěpán (9)

a Dominik (6), kteří již také doprovázejí bohoslužby a začínají koncertovat.

Pro mne je těch 8 miliónů za opravu varhan těžko představitelná závratná částka. Co je na tom tak drahé?

Asi tak 4,5 miliónu je jen materiál a zbytek padne na práci. Není to přehnaná cena. V Čechách je to tak, že když varhaník slyší, kolik si zedník vydělá za hodinu, závidí. Těch lidí, kteří na tom pracují a musí se zaplatit, je zkrátka moc a je to práce zdlouhavá. Je to jako mozaika, každý musí pracovat poctivě, aby byl dobrý výsledek. I při drobných dílech myslet na to, že budou podstatnou součástí celku, který nás bude prezentovat. Dělá se to na desetiletí, proto je u toho i velká zodpovědnost.

A kolik lidí se tedy podepíše na opravě našich varhan?

Asi tak třicet.

A konkrétně Vy, kdybyste vzal čtyřicetihodinový pracovní týden, kolik Vašeho života stráví svatojakubské varhany?

Pro mne osobně to znamená takových 20 měsíců práce.

A teď ta nejdůležitější otázka ze všech. Kdy budou ty varhany hrát?

V listopadu tohoto roku.

Tak to Vám držím palce, protože na začátek prosince plánujeme velký koncert, který na klávesách neuhrajeme.

Za odpovědi poděkoval
Tomáš Enderle

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti:

Chaloupka: 18. - 25. 7.
Hraní deskových her: každé prázdninové pondělí na faře od 16:00
Žehnání školních potřeb při všech mších 30. srpna

První svaté přijímání:
4. schůzka—6. 9., 16:30 (fara)
svátost smíření—26. 9., 14:00
první svaté přijímání— 27. 9. (při mši svaté v 10:30)

Sbírky minulý měsíc

	Polička	Pomezí
7. 6.: pro farnost	13 704 Kč	2 715Kč
14. 6.: na kapličku v Oldříši	18 743 Kč	4 597 Kč
21. 6.: pro farnost	12 128 Kč	3 623 Kč
28. 6.: na pojištění kostelů a dalších církevních budov	14 325 Kč	3 542 Kč

Sbírky budoucí

19. 7.: na Charitu
16. 8.: na Kněžský seminář
6. 9.: na podsedáky ke sv. Jakubu

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí.

Apoštolát Modlitby

ČERVENEC

Všeobecný úmysl: Naše rodiny
Modleme se, aby rodiny dnešní doby byly doprovázeny s láskou, úctou a radou.
Národní úmysl: Za rozpadající se rodiny a manžele v krizi
– ať na přímluvu sv. Zdislavy vzájemnou láskou, úctou a věrností najdou cestu k sobě i k Bohu.

SRPEN

Evangelizační úmysl: Svět moře
Modleme se za všechny, kteří pracují a žijí u moře: námořníky, rybáře a jejich rodiny.
Národní úmysl: Za ochranu přírody, požehnanou úrodu a dostatek vody
– ať se na přímluvu sv. Prokopa staráme o vše svěřené moudře a s vděčností vůči Bohu.

Naléhavé úmysly papeže Františka jsou zveřejňovány na začátku každého měsíce na

Pro chytré hlavičky

Co je to opravdový poklad? Slovo „poklad“ má více významů:

1. poklady jsou věci, které jsou velice drahé (zlato, umělecké předměty…)

2. poklady jsou maličkosti, které mohou mít pro člověka nenahraditelný význam (osobní věci, znamení přátelství…)

3. Ježíš připodobňuje Boží království k pokladu ukrytému v poli, který je tak cenný, že stojí za to, aby se člověk vzdal všech ostatních pokladů. (Mt 13, 44)

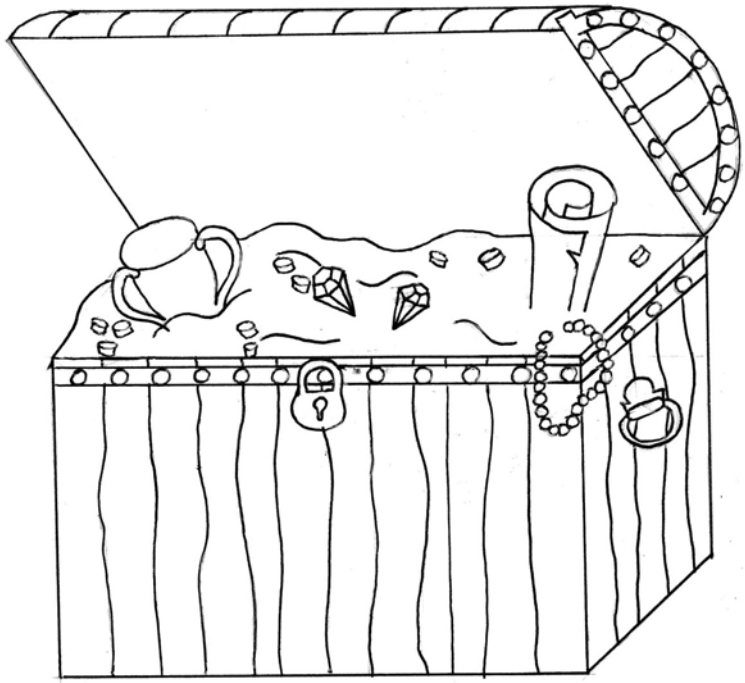

Co Ježíš myslí přirovnáním Božího království k pokladu?

Svět není dokonalý, ale díky Boží lásce v něm můžeš už teď zahlédnout Boží království. Je třeba je hledat otevřenýma očima, ušima a hlavně srdcem, a pokud je zahlédneš, raduj se! Našel/našla jsi ten největší poklad!

Některé věci stojí opravdu hodně peněz. Odhadni, která z těchto věcí je nejdražší a očísluj je (1 = drahé, 5 = nejdražší) - správné řešení najdete na následující stránce

ZLATO: nejoblíbenější vzácný kov k výrobě šperků, používá se také v průmyslu a lékařství

ŠAFRÁN: nejdražší koření na světě. Jsou to sušené blizny šafránu setého. Na 1 g koření je třeba nasbírat cca 160 květů, 1 rostlina má až 4 květy a v každém květu jsou až 3 blizny.

PLATINA: vzácný kov. Je vhodná k výrobě kvalitních šperků, jako dlouhodobé uložení investic, také se používá v lékařství.

DIAMANTY: nejkrásnější kousky se používají k výrobě šperků. Díky své tvrdosti se používají také v průmyslu k vrtání a řezání.

LANÝŽE: vzácné houby, které rostou v zemi. Pro jedinečnou chuť a vůni jsou pro gurmány opravdovým pokladem.

Prázdninové duchovní hody

V Poličce i v mnoha jiných farnostech jsou lidé zvyklí, že se přes prázdniny život lehce utlumuje a zklidňuje. Dává to smysl. Ale stejně tak není přeci nesmyslné investovat kus ze svého volnějšího programu do rozvoje vztahu s Bohem. Proto paletu modliteb a bohoslužeb během července a srpna zintenzivňujeme tak, abyste měli více příležitostí se dostat do kostela či kaple.

Velmi by mne mrzelo, kdybyste to chápali tak, že na mše nebo adorace musíte chodit, aby tam někdo byl. Opak je pravdou. Jak mši, tak adoraci si dost dobře užiju sám a nikoho dalšího k tomu nepotřebuji. V podstatě je to koncipováno jako osobní modlitba kněze, ke které se můžete připojit, máte-li touhu, čas a možnost. Všichni jsou zváni, nikdo není nucen.

Byl bych naopak velmi rád, kdyby pro Vás tato nabídka byla příležitostí ke zvážení toho, zda by pro rozvoj Vašeho duchovního života nebylo vhodné přijít třeba jednou za týden navíc za svým Pánem, třeba ho jen na deset minut pozdravit. Tato nabídka platí i pro mládež. Tak jim to řekněte, protože mládež Farního posla jistě nečte…

Tomáš Enderle

Řešení úkolu pro chytré hlavičky: nejdražší jsou diamanty – 1 g by stál cca 2 000 000 Kč, navíc čím je diamant větší, tím je dražší, méně než jeden z milionu vytěžených surových kamenů bývá dostatečně velký na to, aby se z něj vybrousil jediný kus o váze 0,2 g, na druhém místě je zlato 1 g stojí cca 1 300 Kč, 1 g platiny má cenu cca 800 Kč, 1 g šafránu lze koupit za cca 250 Kč, hodnota 1 g lanýže je 10 Kč (ovšem 1 g bude velký jako polovina gumového medvídka)

Prázdninový program ve farnosti Polička

platí od 5. července do 30. srpna

Případné změny budou zveřejněny v ohláškách.
Zvýrazněny nejsou nejdůležitější akce, ale události nově přidané či posunuté na prázdniny.

Neděle	7:00 (místo dle rozpisu): modlitba růžence 7:30 (místo dle rozpisu): mše svatá 9:00 (místo dle rozpisu): mše svatá 10:30 (místo dle rozpisu): mše svatá **18:30 (sv. Jakub či sv. Michael) adorace Nejsvětější svátosti** **19:00 (sv. Jakub či sv. Michael) svátostné požehnaní**
Pondělí	**6:30 (farní kaple): tichá adorace Nejsvětější svátosti** **7:00 (farní kaple): tichá mše svatá** **16:00 (fara): deskové hry pro děti a mládež**
Úterý	6:30 (farní kaple): tichá adorace Nejsvětější svátosti 7:00 (farní kaple): tichá mše svatá 15:00-17:00 (fara): kněžské hodiny
Středa	**6:30 – 7:30 (farní kaple): tichá adorace Nejsvětější svátosti** 17:30 (sv. Michael): modlitba růžence 18:00 (sv. Michael): mše svatá
Čtvrtek	**6:30 (farní kaple): tichá adorace Nejsvětější svátosti** **7:00 (farní kaple): tichá mše svatá**
Pátek	**6:30 – 7:30 (farní kaple): tichá adorace Nejsvětější svátosti (kromě prvního pátku)** 17:30 (místo dle rozpisu): modlitba růžence 18:00 (místo dle rozpisu): mše svatá
Sobota	**6:30 – 7:30 (farní kape): tichá adorace Nejsvětější svátosti** 17:30 (místo dle rozpisu): modlitba růžence 18:00 (místo dle rozpisu): mše svatá

Rozpis bohoslužeb

Neděle 5. 7. SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Štěpánkovu a Betkovu 10:30 Ja: na poděkování za seslané milosti a na prosbu o posilu v Duchu Svatém
Pondělí 6. 7.	7:00 K:
Úterý 7. 7.	7:00 K: za Františka Dittricha a Annu Michlovou
Středa 8. 7.	18:00 M:
Čtvrtek 9. 7.	7:00 K:
Pátek 10. 7.	18:00 Ja: za dar života a víru v rodině
Sobota 11. 7. svátek sv. Benedikta	18:00 Ja: za Boženu a Františka Flídrovy, zetě Pavla a živé a zemřelé toho rodu
Neděle 12. 7. 15. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za živé a zemřelé z rodiny Ptáčkovy a Kopeckých 10:30 Ja: za zdraví a Boží požehnání rodiny
Pondělí 13. 7.	7:00 K:
Úterý 14. 7.	7:00 K:
Středa 15. 7. památka sv. Bonaventury	18:00 M:
Čtvrtek 16. 7.	7:00 K:
Pátek 17. 7.	18:00 Ja:
Sobota 18. 7.	18:00 Ja: za manžele Dvořákovy, jejich syna a živé toho rodu

Neděle 19. 7. 16. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Juklovu, děti a vnoučata 10:30 Ja: za Jindřišku a Václava Šafářovy, živé a zemřelé toho rodu
Pondělí 20. 7.	7:00 K:
Úterý 21. 7.	7:00 K:
Středa 22. 7. svátek sv. Marie Magdaleny	18:00 M:
Čtvrtek 23. 7. svátek sv. Brigity	7:00 K:
Pátek 24. 7.	18:00 Ja: za rodinu Fixovu a Cackovu
Sobota 25. 7.	18:00 Ja: za Marii Andrlíkovou, manžela a rodiny synů a vnoučat
Neděle 26. 7. 17. neděle v mezidobí POUŤ KE SV. JAKUBOVI	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Jílkovu a celý rod 10:30 Ja: za opravu kostela sv. Jakuba
Pondělí 27. 7.	7:00 K:
Úterý 28. 7.	7:00 K:
Středa 29. 7. památka sv. Marty	18:00 M:
Čtvrtek 30. 7.	7:00 K:
Pátek 31. 7. památka sv. Ignáce z Loyoly	18:00 M: na poděkování Pánu Bohu za 50 let života s prosbou o požehnání pro celou rodinu
Sobota 1. 8. památka sv. Alfonsa Marie z Liguori	18:00 M: za odpuštění
Neděle 2. 8. 18. neděle v mezidobí POUŤ NA BALDĚ	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 Balda: za Oldřicha Heyla, živé a zemřelé toho rodu 10:30 Balda: za poutníky

Pondělí 3. 8.	7:00 K:
Úterý 4. 8. památka sv. Jana Marie Vianneye	7:00 K:
Středa 5. 8.	18:00 M:
Čtvrtek 6. 8. svátek Proměnění Páně	7:00 K:
Pátek 7. 8.	18:00 M: za Cyrila Navrátila a celý rod
Sobota 8. 8. památka sv. Dominika	18:00 M: za syna Pavla a za zemřelé členy rodiny Jílkovy a duše v očistci
Neděle 9. 8. 19. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 M:
Pondělí 10. 8. svátek sv. Vavřince	7:00 K:
Úterý 11. 8. památka sv. Kláry	7:00 K:
Středa 12. 8.	18:00 M:
Čtvrtek 13. 8.	7:00 K
Pátek 14. 8. památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho	18:00 M:
Sobota 15. 8. SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE	18:00 M:
Neděle 16. 8. 20. neděle v mezidobí POUŤ V KVĚTNÉ	7:30 M: na poděkování za 40 let manželství s prosbou o Boží vedení a ochranu 9:00 J: za rodiče Dvořákovy, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 Květná: za životní cesty dětí
Pondělí 17. 8.	7:00 K: za živé a zemřelé farníky

Úterý 18. 8.	7:00 K:
Středa 19. 8.	18:00 M:
Čtvrtek 20. 8. památka sv. Bernarda	7:00 K:
Pátek 21. 8. památka sv. Pia X.	18:00 M:
Sobota 22. 8. památka Panny Marie Královny	18:00 M: na poděkování za 55 let života
Neděle 23. 8. 21. neděle v mezidobí	7:30: M za živé a zemřelé farníky 9.00 J: za rodinu Dočekalovu, Kadlecovu a Jiřího Dočekala 10:30 M: za rodiče Anežku a Romana Břeňovy, sestru Milenu a švagra Jana Ehrenbergerovy
Pondělí 24. 8.s svátek sv. Bartoloměje, apoštola	7:00 K:
Úterý 25. 8.	7:00 K: za Anežku a Bohuslava Bartošovy a za živé a zemřelé toho rodu
Středa 26. 8.	18:00 M: za manžela Ladislava Boušku, živé a zemřelé toho rodu
Čtvrtek 27. 8. památka sv. Moniky	7:00 K za manžele Riedlovy, rodiče Riedlovy a Purerovy a za syna
Pátek 28. 8. památka sv. Augustina	18:00 M: za manžele Studničkovy
Sobota 29. 8. Umučení sv. Jana Křtitele	18:00 M: za manžele Kohlovy, jejich syna a vnuka a živé členy rodu
Neděle 30. 8. 22. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče a prarodiče Hegerovy 10:30 M: za zemřelou Marii Špidlenovou a jejího syna
Pondělí 31. 8.	7:00 K:
Úterý 1. 9.	7:00 K:
Středa 2. 9.	18:00 M: